

Anledning til Misforstaaelser og Ubehageligheder; denne Bestemmelse synes mig derfor fra alle Synspunkter set at være urigtig. — Naar man nu tager i Betænkning, at den samlede Aktiekapital i Midten af Aaret 1900 efter Skattekommissionens Indberetning var 423,6 Mill. Kr., og at den utvivlsomt nu er stegen til mindst 500 Mill. — siden midt i Aaret 1900 have i hvert Fald de kjøbenhavnske Banker forhøjet deres samlede Aktiekapital med henimod 30 Mill. — saa anslaaer man sikkert ikke for højt, naar man nu sætter Tallet til ca. 500 Mill. Kr. Aktiekapital for samtlige Aktieselskaber. Naar man derhos tager i Betragtning, at de 270 Mill. Kr. Aktiekapital, hvis Aktier noteres paa Kjøbenhavns Børs, for Aaret 1901 vilde have kunnet svare i Skat, beregnet efter 2 pCt., 270,000 Kr., naar man ikke fradrager Indtægten af Virksomheden i Udlandet, saa er man utvivlsomt paa den sikre Side ved at kalkulere hele Indtægten af samtlige Aktieselskaber med en Aktiekapital af 500 Mill. Kr., til mindst 300,000 Kr. Det er sikkert ædrueligt og forsigtigt, og der er al mulig Grund til at tro, at det snarest vil blive betydelig mere gennemsnitligt. Men selvfølgelig kan det variere betydeligt i de forskellige Aar for de forskellige Selskaber, og da særlig for Dampskibsselskabernes Vedkommende.

Jeg skal endnu gøre en Bemærkning om den finansielle Betydning af, at man holder Besætning og Inventar og i Aar ogsaa faststaaende Maskiner ude fra Vurderingen til Ejendomsskyld. For at udligne den Nedgang for Statskassen, som derved fremkommer, vilde det være nødvendigt at forhøje Lovforslagets pro mille fra 0,75 til 0,875. Det vilde give det fornødne Beløb; jeg skal ikke trætte det høje Ting med nærmere at paavise denne Beregnings Rigtighed. Naar man endvidere tager i Betragtning, at efter Flertallets Forslag skulle i Modsætning til Lovforslaget Arvefæstegifterne ikke fradrages — og det kapitaliserede Beløb af Arvefæstegifterne kan anslaaes til ca. 70 Mill. Kr. — vil 11 Øres Forhøjelse af pro millen være tilstrækkelig. I Fjor kunde mine Medforslagsstillere og jeg i Folketinget nøjes med en Forhøjelse af 10 Øre, thi da var Forslaget affattet saaledes, hvad jeg ogsaa i og for sig finder rigtigt, at Grænsen mellem, hvad der skulde svare Ejendomsskyld og hvad ikke, skulde drages der, hvor man altid har draget Grænsen imellem fast og løs Ejendom, saa at ikke blot mur- og nagelfast Tilbehør

skulde regnes med ved Vurderingen, men som Følge deraf ogsaa faststaaende Maskiner. Skal man nu undtage Maskinerne, maa man, som jeg før oplyste, opkræve i alt 12 $\frac{1}{2}$ Øre mere pr. 1,000 Kr.

Af de til Lovforslaget om Formue- og Indkomstskat stillede Ændringer er der i øvrigt kun en, som det særlig paahviler mig at begrunde. Det er Ændringsforslag under Nr. 15 til § 8. I Realiteten falder det sammen med Højremindretallets Ændringsforslag under Nr. 14, og det er ogsaa det, der har været Forbilledet for mit Ændringsforslag. Højremindretallet har da ogsaa subsidiært sluttet sig til mit; men da Højremindretallets Forslag under Nr. 14 staar i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 3 og vil falde bort, hvis dette bliver forkastet, har det været nødvendigt for mig at stille et særligt Forslag. Det gaar ud paa, som Ordføreren for Mindretallet (P. G. C. Jensen) allerede har gjort opmærksom paa, at Fradraget for Børn skal standse ved 4,000 Kroners Indtægt, saa at de, der have højere Indtægt, ikke skulle have noget Fradrag for Børn. Jeg kan, hvad dette Punkt angaar, i alt væsentligt henholde mig til de Udtalelser, der kom fra Ordføreren for Mindretallet. Det forekommer mig ret urimeligt, nu da vi gaa til at indføre en stigende Skala for Indkomstskatten, at vi saa blive ved at have disse Fradrag ikke blot for Børn, men ogsaa for øvrigt de andre Fradrag af henholdsvis 800, 700 og 600 Kr. for Skatteydere i Kjøbenhavn, Købstæderne og paa Landet, at vi blive ved med at have disse Fradrag lige op til en Indtægt af 500,000 Kr., om nogen har saa stor en Indtægt. Disse Fradrag vare paa deres Plads, da vi begyndte med Forhandlingerne om Indkomstskatloven, da havde man ikke nogen stigende Skala, men en degressiv Skala, og denne bragtes netop til Veje ved, at man havde disse Fradrag. Da var det paa sin Plads, men nu, naar man gaar til en stigende Skala, forekommer det mig urigtigt at have disse Fradrag. Der er ikke megen Mening i, at en Mand paa 50 à 100,000 Kroners Indtægt skal have et Fradrag af 600 Kr., hvis han bor paa Landet, og 800 Kr., hvis han bor i Kjøbenhavn. Skønt jeg ikke har stillet Forslag om, at ogsaa disse Fradrag paa henholdsvis 800, 700 og 600 Kr. skulde standse ved en vis Indtægt, forekommer det mig dog rigtigt, om en saadan Bestemmelse blev indført. Men jeg føler mig opfordret til at slutte mig til Højremindre-